

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

sericordiam, meruit vitam: Sed à morte propinqua conceptum colorem nunquam posuit. Interim nobiles indignati pro rege capto, aduersus tria Flandriae membra, quae potuere, moluntur, accepta custodia oppidorum. Captus deinde ad medium ferme Quadragesimae, qui multum querebatur, Scultetus Petrus Longicollus, diu illis ludibrio fuit: Ità in foro circumduxere per tentoria, ubi ciues velut in castris excubabant, ad singula irridetur. Inde verò cruciatibus miserè in foro examinatus in tormento, quod ipse pridem faciendis quaestionibus excogitasse crederetur, post omnia casus est gladio, vir etiam maiori dignus loco pro ingenio & diligentia, sed vita dignissimus, quem furor popularis coeperat odisse: nunc verò magno, si fieri posset, à morte mercarentur. Sed irreuerabilis à morte via est.

CAPVT XI.

Imperator, cognito filij miserabili casu, contraxit concilium principum: Missus est Wormatiensis episcopus in Brabantiam ad Philippum nepotem asseruandum: Multa pro liberando rege tentata sunt frustra. Scribit summus pontifex, & intentat censuras, gladium suum: sed nihil profuit apud pertinaces. Gandavi interim magna cades bonorum ciuium: Nam quisquis pro rege verbum unquam molle emisisset recoleretur, suspectus habebatur, & patriae proditor. Venerat auxilia belligerendi à Britonibus: sed capto iam rege, nihil fieri potuit: Triste ubique iustitium. Philippus Desquordes, ut bellum suscitaret ex bello, Karolum ducem Geldriae captiuum suum, ad instantiam Renati ducis Lotharingiae, qui sororem eius iam coniugem teneret, per Lotharingiam misit in terram suam: Quieuit ille aliquandiu, dum Romanorum rex alijs, quibus erat implicitus, laboraret: Sed post aliquantos annos oppu-

oppugnatur, quod mox dicemus. Inclusus ergo rex Romanorum, Brugis asseruabatur: & quæ fieri poterant, aut comminando, aut scuiendo, omnia contemnebatur. Tentare aliquando Gandauenses aut blandimētis, aut vī publica regē eductū in manus ponere Francorū. Id cum resciret, orabat Brugeses cum lachrymis, nē vllō pacto sinerēt. Polliciti sunt illi ex fide, & ex animo curauerūt, aucta vigilū manu, qui regem custodirēt. Temperatum est interea foris ab atrocioribus motibus, nē quid per eam occasionem grauius in captū regem constitueretur. Erat multo tēpore inclusus, donēc Brugesibus videretur rem pro suo arbitratu componere. Non destiterunt Gandauenses aduigilare, vt siue volētibus, siue nolentibus Brugesibus, regem adimerent. Sed cauerūt hac de re Brugeses, non modō propter regem, sed etiam sua causā, certi quōd rege apud illos manente, pacem pro sua voluntate essent habituri: Nec omnino spe sua frustrantur. Equidem, cum illis iam esse tempus videretur, regem iurando constringunt, adhibitis quibusdam ex prima nobilitate cum illo iurantibus, omnia quæ facta viderentur, ex animo remissurum, nunquā vindicaturum. Id suo, & potissimū Philippi de Rauenssteen iuramento firmavit, ac venerabile Christi corpus in eam rem desumpsit. Itā tum carcere laxatur: Vinā veteris Ioseph similitudine, iam primus in orbe Christiano, totiūq; mundo futurus salutaris princeps.

CAPVT XII.

Fridericus autē pater, iniuriā & contemptū suū, quæ perpeffus est in filio, & regno irrogatā contumeliā, protinus abolere nō potuit. Immissis armis magna Flandriā clade inuoluit, rege ad omnia quiescente. Sed tum Philippus de Rauenssteen, qui sacramēto suo omnia